

Af *Sigsgaard* til ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen:

„Hvad vil ministeren gøre for at sikre en bedre fordeling af de højtuddannede på ministerier og styrelser?“

Skriftlig begrundelse:

Udsigt til topstillinger må antages at spille en væsentlig rolle for nyuddannede akademikere, der søger offentlig ansættelse. Der bliver derfor rift om stillingerne i de ministerier, der i særlig grad „leverer“ topembedsmændene, mens færre søger ministerier med ringere fremtidsudsigter.

Resultatet bliver, at de bedst kvalificerede i for høj grad koncentrerer sig i de få ministerier, der erfaringsmæssigt er springbræt til topstillingerne, først og fremmest justitsministeriet og indenrigsministeriet, mens de øvrige ministerier, bl. a. finansministeriet, boligministeriet og undervisningsministeriet, har svært ved at få tilstrækkelig mange velkvalificerede medarbejdere.

Konsekvenserne er alvorlige: de ministerier og styrelser, der på den måde underforsynes med højt kvalificeret arbejdskraft, er stort set dem, der har med fremtiden at gøre, dem, der står for planlægning, sanering og boligbyggeri (boligministeriet) og for hele uddannelsessektoren. Det indebærer en risiko for, at administrationens arbejde på disse vigtige områder bliver for dårligt.

Et af vore store problemer er det enorme skattebedrageri. Og bedre bliver det ikke af, at f. eks. ligningsdirektoratet og landsskatteretten har yderst svært ved at tiltrække de virkelig gode folk på grund af for dårlige avancementsmuligheder.

Lad mig forsøge at dokumentere disse påstande:

Af landets 21 amtmænd i statens 39. lønramme har 19, før de blev amtmænd, haft en „karriere“ i centraladministrationen. 6 af disse 19 har været beskæftiget i arbejds- og/eller socialministeriet. Andre 11 af de 19 har i deres ungdomsår været beskæftiget i indenrigsministeriet. Ingen af landets 21 amtmænd har i tiden fra de blev kandidater og til de blev amtmænd haft deres hovedbeskæftigelse i boligministeriet (dog først oprettet 13. november 1947), skattedepartementet (herunder statens ligningsdirektorat) eller undervisningsministeriet. Ser man på

arbejdsopgaverne (lovgivning og administration) i det ministerium, hvorfra de fleste amtmænd kommer — indenrigsministeriet — er disse vel stort set „væsentlige“ som omfattende sygehus- og sundhedsvæsen og lovgivningen om landets kommunale inddeling og kommunernes styrelse.

Men også andre sagsområder kan nævnes, f. eks. administration af amtsgårdene, indfødsretssager og sager vedrørende den dansk-tyske grænse. Af landets 15 højesteretsdommere (heraf 14 i statens 39. lønramme og 1 præsident i 40. lønramme) har 13, før de blev dommere, haft en karriere i centraladministrationen.

Disse 13 har alle fra de blev kandidater til de gik dommervejen haft deres hovedbeskæftigelse i justitsministeriet. Bortset fra 1 højesteretsdommer — der i ca. 1/2 års tid var ansat som fg. sekretær i finansministeriet (1. departement) — har ingen været ansat i boligministeriet, skattedepartementet (herunder statens ligningsdirektorat) eller undervisningsministeriet. Af landets 50 landsdommere (heraf 48 i statens 38. lønramme og 2 præsidenter i 39. lønramme) har 35 haft en karriere i centraladministrationen, inden de blev dommere.

31 af disse 35 har været beskæftiget i justitsministeriet. Andre 2 af de 35 har været beskæftiget i indenrigsministeriet. 1 af de 35 har været beskæftiget i andre ministerier, heraf ca. 1 år i boligministeriet, og 1 af de 35 har været deltidsbeskæftiget i undervisningsministeriet.

Ingen har — bortset fra 2, der startede i skattedepartementet og kort tid derefter gik i justitsministeriet — været beskæftiget i skattedepartementet (herunder statens ligningsdirektorat). Kun 1 har, jfr. ovenfor, været beskæftiget i boligministeriet, ligesom kun 1, jfr. ovenfor, har været beskæftiget i undervisningsministeriet.

Ser man på arbejdsopgaverne i justitsministeriet i dag, kan man vel som „væsentlige“ nævne justitsministeriets lovfaldning (det tidligere lovkontor — samarbejde med andre ministerier om lovforslag) og straffelovgivningen, færdselslovgivningen og måske retsplejelovgivningen.

Men også andre sagsområder kan nævnes, bl. a. bygninger under rets- og politivæsenet, auktionsledere, husdyrvoldgiftsloven, loven om private vejrettigheder, hundelo-